

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Διδάσκαλος (πρὸς τὸν Τάκην φέροντα ὅπισθεν καὶ τὴν σάκκαν του). —

— Ἐλα να δοῦμαι ! ἐνθυμεῖσαι ὅσα τόσην ὥραν χθὲς σου ἔλεγα ; Ἐκ δεῖσιν σου ἔχεις τὸν βορρᾶν, ἐξ ἀριστερῶν τὸν νότον, ἐμπρός τὴν δύσιν καὶ ὅπισθεν ; . . .

Τάκης (μετά τινα σκέψην) — Τὴν σάκκα μου διδάσκαλε ! Εστάλη ὑπὸ Ἀρχιμήδους τοῦ Μαθηματικοῦ.

* * *

Τὸν Κωστάκην ἔρωτῷ ὁ θεός του, θέλων νὰ ἴδῃ τὰς πρόδοους του εἰς τὴν ἀριθμητικὴν :

— Τί καλέστι διάκρισις, Κωστάκη ;

— Σεῖς το ἔνυρτες, θεῖς ;

— Βεβαίως.

— Αἴ, λοιπὸν, ὅφου τὸ ένυρτες τί μέρωτας ;

Εστάλη ὑπὸ Θραυσούδου Θ. Ζωτούκου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόγους στέλλονται μέχρι 3 Ιουλίου ε. ἡ.

471. Συλλαβούργειρος.

Τρία μονάχα γράμματα κεντά κοντά ἀνά θέσης, ἐν κράτος ευρωπαϊκὸν θὲ συναποτελέσης.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δουριού "Ιπποῦ.

472. Λεξιγρίφος.

Θεός εἶνα τὸ πρῶτον μου, ὅμος τὸ δεύτερον μου, καὶ πόλις τὶς γειτονικοῦ κράτους τὸ σύνολόν μου.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Αθήνας.

473. Στοιχεόδυγρειρος.

Ἐὰν εἴς ἐν ἐπίρρημα κεραλή κι' οὐράνιον κολλήσῃς θεὸν τῆς ἀρχαιότητος ἀμέσως θ' ἀναστήσῃς.

Εστάλη ὑπὸ Κ. Δαδούλου.

474. Αἰνεγμα.

Εἴμι ὑψηλή, εἴμαι λιγνή, λευκὴ ἐνδεδυμένη, μὲ στέραν με βλέπετε χρυσοῦν στεφανωμένην. Χρυσοῦν πλὴν φεύλη ἀντὶ χαρᾶς αὐτὸς εἴη με πληρῆ τὴν ὑπαρξίν μου βαθὺηδὸν τὸ στέμματα ἀφαιρεῖς.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μαύρου Κύκνου.

475. Δημιώδες αἰνεγμα.

Γύρω γύρω θάλασσα καὶ εὖ μέσην ἔηρα κ' εἰς τὸ μέσον τῆς ἐπρᾶς φωτερὸν δενδράκι.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Κυραλίας.

476. Μωσακίν.

Ο Μινώταυρος τῆς Κρήτης, οἱ πλεῦνται τούρανοῦ, ή τρικέφαλος Ήπάτη, οἱ αρχαῖοι ἡγεμόνες ὁ περίθημος Φειδίας, οἱ χλοδάντοις λιμῶνες, οἱ χρωστῆρες τῶν ζωγράφων, δι ναὸς τοῦ Ἱανοῦ, περιέχουσι στοιχεῖα, ἀπέρ πρέπει νὰ ζητήσῃς, ὅπως ἔρχοντα ἄρχατον Ἀθηναῖον σχηματίσῃς.

Εστάλη ὑπὸ Σοφίανος Ν. Νεράντζη.

477. Κυβόλεξον.

Νὰ σχηματίσῃς κυβόλεξον ἐκ τεσσάρων λέκκων διὰ τῶν γράμμάτων. ΔΔΔΕΕΗΗΚΚΟΟΡΡΣΣΣΣΤΤ.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μπετζόβου.

478. Αστήρ.

Οἱ σταυροὶ νὰ ἀντικαταστήσῃς διὰ γράμμάτων οὗτως ὥστε δρίκοντις καὶ καθέτως νὰ ἀναγγιγνωσκούνται πτηνῶν ὄντατα διαγωνίων δὲ χώρας τῆς Ασίας καὶ νήσου Βλληνίκης.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αποκρίτου Θαλασσαράκου.

479-480. Μεταφοράστεις.

1. Ὡ Τῆρος δι' 9 μεταφορρ. νὰ γίνη Πάρος. 2. Ο Κόδρος δι' 8 μεταφορρ. νὰ γίνη Κάδμος.

Εστάλη ὑπὸ Ἀρχιμήδους τοῦ Μαθηματικοῦ.

~~ Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ' εὐθεῖαν

πρὸς τὸν κ. N. P. Παπαδόπουλον, ἐκδότην τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσοῦ, τοκωμερίδιων, συγκληγματικῶν ἐντὸς συστημάτης. Ποσὰ μικρότερα τῶν 5

481. Πυραμίδες.

Οἱ μὲν σταυροὶ νὰ ἀντικαταστῶσι διὰ γραμμάτων οὗτος ὥστε ν' ἀναγνωρίστεται τὸ διάνοιαν πρωτεύοντος εὑρωπαϊκοῦ κράτους οἱ δὲ ἀστερίσκοι τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐπὶ τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νὰ σχηματίσωσι τὸ διάνοιαν χρησιμωτάτου μετάλλου, αἱ κατόπιν τέσσαρες τὸ διάνοιαν θεοῦ, οἱ δὲ δύο ἀντέρεις.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμήδους τοῦ Μαθηματικοῦ. — Τάκης (μετά τινα σκέψην) — Τὴν σάκκα μου διδάσκαλε ! Εστάλη ὑπὸ Ἀρχιμήδους τοῦ Μαθηματικοῦ.

* * *

Τὸν Κωστάκην ἔρωτῷ ὁ θεός του, θέλων νὰ ἴδῃ τὰς πρόδοους του εἰς τὴν ἀριθμητικὴν :

— Τί καλέστι διάκρισις, Κωστάκη ;

— Σεῖς το ἔνυρτες, θεῖς ;

— Βεβαίως.

— Αἴ, λοιπὸν, ὅφου τὸ ένυρτες τί μέρωτας ;

Εστάλη ὑπὸ Θραυσούδου Θ. Ζωτούκου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΟΥ".

[Ε]θίσια διὰ οἰκογενειας καὶ παιδία
ικαδέντη σὸν τῆς Διαπλάσεως τῆς εὐαγγελικοῦ
πατούσαντας εἰς τὸ Γραφεῖον, εὐτέλεια.

Ο Ἀγροτικὸς Οἰκιστικὸς ὑπὸ Σοφρόνιος μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Διήγημα διδακτικόν, μετὰ 25 εἰκόνων, βραβεῖον ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας. Χρυσότερον δρ. 3,75. "Άδετον. . . . δρ. 1,75

"Άγιον Όντα οὐ πάντα τοῦ Αριστού. Πολλαῖς τοῦ Αριστού. — Π. Κουρτίδην μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Χαριστικόν τοῦ Αριστού. Ηρακλεῖτον διδακτικόν διήγημα μετὰ 26 εἰκόνων. Χρυσότερον δρ. 5. "Άδετον. . . . δρ. 1,75

482-483. Μαγικὴ συλλαβή.

Διὰ ἀντικαταστάσεως ἐνὸς γράμματος ἐπάνω τῶν κάτωθι λέξεων μετὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, νὰ σχηματισθῶσι ἄλλαι τόσαις λέξεις.

Στήλης, ἀργός, γάλα, κράτος

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αριστού. Αριστού.

484-485. Επανόρθωσις λέξεων.

Διὰ καταλλήλου μεταθέσεως τῶν γράμμάτων τῶν κάτωθι λέξεων συγχράτους τὸ διάνοιαν πατραγγῆν τῆς ἀρχαῖας Ἐλλάδος.

1. Δεκάδης. 2. Δεικούρια. 3. Βικηδίας. 4. Μελισθός. 5. Τιδιάμης. 6. Δανεπούντες.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δαδούλου Ποντικοῦ.

486-487. Επανόρθωσις λέξεων.

Διὰ καταλλήλου μεταθέσεως τῶν γράμμάτων τῶν κάτωθι λέξεων συγχράτους τὸ διάνοιαν πατραγγῆν τῆς ἀρχαῖας Ἐλλάδος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Παρνασσού.

488. Διπλῆ ἀκροστιχίδις.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι πρωτεύοντας Βύρωντακοῦ κράτους, τὰ δὲ τελικά τὸ διάνοιαν πτηνοῦ.

1. Νομοθέτης. 2. "Ορος. 3. "Αρχικός Βασιλεὺς. 4. Νήσος τοῦ Δίγαλου. 5. "Ηπειρος.

Εστάλη ὑπὸ Κομικοῦ Αριστού.

489. Μεσοστήχιδις.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ διάνοιαν νήσου τῆς Ελλάδος.

1. Θηρίον. 2. Νήσος τῆς Μεσογείου. 3. Πτηνὸν σαρκοφάγον. 4. Ηπηρὸν οίκιακόν. 5. Θεός. 6. Νήσος τοῦ Δίγαλου. 7. Κράτος Ευρωπαϊκοῦ.

Εστάλη ὑπὸ Παναγιώτου Π. Πετρού.

490. Φωνηγενέδιτειον.

Τ-μ-σμτς-στς-τρφ-τς-δ-ψχς-λγς.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Υψηλῆς Λευκῆς.

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν δασκάλων τῆς 28 Απριλίου 1.ε.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντετάγμενον ὑπὸ τοῦ "Τηνικού τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'" Εποχήν της πατερικού περιοδικού σύγραμμα, ἀλληλος παρασχοῦ εἰς τὴν χρέαν ἡμῶν οηητείας,
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατερικού Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἡριστον καὶ χειροτιμάτων εἰς τὸ πατέρας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Εξωτερικοῦ δραχ. 5.—"Έξωτερικοῦ φρ. χρ. 7
Αἱ συνδρομαὶ διρχοῦται τὴν 1ην ἔκαστου μηρὸς
καὶ εἰνε προτιμωτεῖαι δι' ἐν ἔτος.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περιόδος Β

τῆς μεθόδου τὴν ὅποιαν μετεχειρίζομην καὶ διὰ τὸν χυλόν.

» "Οσον ὁλιγοδάτανος καὶ ἀν ἦτο ἡ διαιτά μου, δυστυχής μισθωτῆς μοὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἔτο δυνατὸν νά με συντηρήσῃ πλέον καὶ ὅτι θὰ ἐξήτη νά ἀποθέσῃ τὴν περι ἐμοῦ φροντίδα εἰς ἄλλους εὐπορωτέους. Όμιλησεν εἰς τὸν ιερέα τῆς ἐκκλησίας, ἵτις εὐρίσκετο ἡμίσειαν. Φραν μαχράν τῆς ἐπαύλεως, οὗτος δὲ συγκατέθην νά με μεταφέρωσιν εἰς οἰκίσκον κείμενον πλησίον τοῦ ἴδιου τῶν. Μ' ἔβαλλον λοιπὸν ἐκ τοῦ τάφου μου ὅπως ὅπως, καὶ ἀφ' οὐ με περιετύλιξαν εἰς μερικὰ παλαιόπανα καὶ με περιεκύλωσαν πανταχόθεν μὲ χόρτον διὰ νά με προφυλάξουν ἀπὸ τὴν παγωνιάν, μ' ἔθεσαν ἐπὶ ὅνου εἰς ὑπηρέτης ἀνέλαθε νά περιπατῇ πλησίον διὰ νά μη ἀφίνη νά πίπτω καὶ τοιουτοτρόπως μετεκομισθῇ μέχρι τοῦ οἰκίσκου. Ο ἀγαθὸς ιερεὺς παρετήρησε διὰν ἔρθασα ὅτι ἡμην ἡμίθανης ἐκ τοῦ φύχους, καὶ ὀπτός δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἐπιστευασαν, ὅτι ἀν δὲν ἀποθάνω θὰ μείνω ισοδίως πιασμένος καὶ παράλυτος.

» Τοῦτο θὰ συνέβαινε βεβαίως ἀν μ' ἐπλησίαζον ἀμέσως εἰς τὸ πῦρ ἄλλος ιερεὺς διέταξε φρονίμως νά τρίψωι τὸ πρόσωπόν μου, τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς πόδας μου μὲ χίδια δόσον γάξεμοδιάσουν ἐντελῶς. Διὰ νά με ἀναζωγονήσῃ ἐντελῶς εἴπε νά με τοποθετήσωσιν ἐντὸς μάνδρας ὅπως ἡμην ἔως τότε, μετὰ δικτὼ δὲ ἡμέρας, ἀφ' οὐ ὀλιγόστευσε τὸ φύχος, ο εὔσπλαγχνος ιερεὺς μοὶ ἔδωκε δωμάτιον καὶ κλίνην, ὅπου διὰ τῶν φροντίδων καὶ τῶν περιποιήσεών του ἀνέκτησα ἐντελῶς τὰς δυνάμεις καὶ τὴν ὑγείαν μου.»

Αλλὰ δυστυχῶς ὁ ιερεὺς δὲν ἔτο πλουσιώτερος τοῦ μισθωτοῦ τῆς ἐπαύλεως, ο δὲ Βαλεντίνος ἡγακάσθην ὑπέλθη ἐκ τοῦ οἰκίσκου ὅπως ἀπῆλθε καὶ ἐκ τῆς ἐπαύλεως, μὲ πολλὰς εὐχὰς τοῦ ιερέως ἄλλὰ μὲ δλέγιστα χρήματα. Ἀφ' οὐ διήνυσε πολλὸν ἡμερῶν δρόμον ἔφθασεν εἰς τὴν Λοθαριγγίαν, δου εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς ποιμένος, τοῦ ὅποιου ἐφύλαξε τὰ πρόβατα ἐπὶ δύο ἔτη. Κατὰ τὸ διάτημα τοῦτο ἦλθε κατὰ τύχην εἰς τὸ μικρὸν μοναστήριον τῆς Ἀγίας Ἀννης, δου ησαν τέσσαρες ἑρημῆται· οὐτοὶ συμπαθήσαντες πρὸς τὸ παλίδιον, ἰδίως δὲ ἐκπλαγέντες διὰ τὴν φιλομάθειάν του, συγκατένευσαν γά το παραλέως μεθ' ἐσυτῶν καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν νά φιλάττῃ τὰς ἀγέλαδας τῶν καὶ νά καλλιεργῇ τοὺς ὄλιγους ἄγρους οἵτινες ησαν πέριξ τοῦ μοναστηρίου.

Ἄσ τὸν ἀφῆσωμεν νά ἔχακολουθήσῃ καὶ πάλιν ὁ ἴδιος τὴν ἀφήγησιν τοῦ βίου του.

«Ἔρχεται νέα ζωὴ δι' ἐμέ· ἥρχισα νά γράφω εἰς ἐκ τῶν γερόντων μοὶ ἔχαρες

διὰ τρεμόσης χειρὸς τὰ γράμματα ἀφ' οὐ τὸ ὑπόδειγμα ἔτο κακὸν ἐννοεῖται διὰ καὶ ἡ ἴδικὴ μου γραφὴ ἔτο ἀκόμη χειροτέρα. Διὰ νά μη ἀνησυχῶ τὸν ἀγαθὸν γέροντα καὶ νά μη ἔχω καθ' ἡμέραν ἀνάγκην τῶν μαθημάτων του, ίδου τι ἐπικέφθην ἀπέστασα ἐνα δαλοπίνακα ἐν τοῦ παραθύρου μου, καὶ θέσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὑπόδειγματος γραφαφα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δαλίου τὰ γράμματα τὰ ὅποια ἔβλεπα ὑποκάτω, τοιουτοτρόπως δὲ διὰ τῆς ἀσκήσεως ἀπέκτησα ἀρκετὴν ἔξιν νά κακογραφῶ.

["Ἐπεται συνέχεια]
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΝΕΟΦΑΝΤΟΣ.

ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ

» Οτε ὁ Ζεὺς ἐδημιούργησε τὰς διαφόρους φυλὰς τῶν ζώων, ἔκαμε καὶ τὸν ὄνον ἄλλον ἔτει διότι ἔτο πολὺ ἀπησχολημένος εἴτε δι' ἄλλον λόγον τὸν ἐπλαστε μικρὸν κατὰ τὸ σῶμα ὡς γάτον. Οὐδεὶς ἔστρεφε τὸ βλέμμα νά ἔδη τὸ ἀνέξιον λόγον ζώων. Ο ὄνος δύως ἤθελε νά γίνη σπουδαῖος· τι νά κάμη; μίαν ἡμέραν ἤλθε πρὸς τὸν Δία καὶ τῷ λέγει·

» "Ἐλεος! διατί ἔγω μόνον ἐκ τῶν ζώων νά ἔχω τοιαύτην τύχην, διατί ἔγω νά περιφρονοῦμαι; Ή τίγρις, ο λέων, ο ἐλέφας, τιμῶνται καὶ δοξάζονται παρ' ὅλων ἄλλον ἐμὲ ποιος μὲ τιμᾶ; ποιος καταδέχεται νά μὲ ἰδῃ; Άχ! ἂς εἴχα τὸ μέγεθος ἐνὸς μόσχου, καὶ τότε τίγρεις, καὶ παρδάλεις θὰ ἀφίνω τὴν ἀλαζονίαν τῶν καὶ θὰ ἐσκόρπιζω τὴν ἄλαζην μου.»

» Αλλὰ δυστυχῶς ὁ ιερεὺς δὲν ἔτο πλουσιώτερος τοῦ μισθωτοῦ τῆς ἐπαύλεως, ο δὲ Βαλεντίνος ἡγακάσθην ὑπέλθη ἐκ τοῦ οἰκίσκου ὅπως ἀπῆλθε καὶ ἐκ τῆς ἐπαύλεως, μὲ πολλὰς εὐχὰς τοῦ ιερέως ἄλλα μὲ δλέγιστα χρήματα. Ἀφ' οὐ διήνυσε πολλὸν ἡμερῶν δρόμον ἔφθασεν εἰς τὴν Λοθαριγγίαν, δου εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς ποιμένος, τοῦ ὅποιου ἐφύλαξε τὰ πρόβατα ἐπὶ δύο ἔτη. Κατὰ τὸ διάτημα τοῦτο ἦλθε κατὰ τύχην εἰς τὸ μικρὸν μοναστήριον τῆς Ἀγίας Ἀννης, δου ησαν τέσσαρες ἑρημῆται· οὐτοὶ συμπαθήσαντες πρὸς τὸ παλίδιον, ἰδίως δὲ ἐκπλαγέντες διὰ τὴν φιλομάθειάν του, συγκατένευσαν γά το παραλέως μεθ' ἐσυτῶν καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν νά φιλάττῃ τὰς ἀγέλαδας τῶν καὶ νά καλλιεργῇ τοὺς ὄλιγους ἄγρους οἵτινες ησαν πέριξ τοῦ μοναστηρίου.

» Άσ τὸν ἀφῆσωμεν νά ἔχακολουθήσῃ καὶ πάλιν ὁ ἴδιος τὴν ἀφήγησιν τοῦ βίου του.

» "Ἔρχεται νέα ζωὴ δι' ἐμέ· ἥρχισα νά γράφω εἰς ἐκ τῶν γερόντων μοὶ ἔχαρες

["Ἐπεται συνέχεια]
Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ

» Ολες τές χῶρες, νά σας πῶ, δλες τές χῶρες ἀγαπῶ που ἀκουσα καὶ εἶδα, ἀλλά καμιαδ τόσο πολὺ σάν την Πατρίδα τὴν καλὴ σάν τη γλυκειὰ Πατρίδα.

» Τῆς οικουμένης τὰ καλὰ δοσο κι' ἀν εἰν' αὐτὰ πολλὰ μ' ἐκείνην δὲν τ' ἀλλάζω. Κε' ἀν ή Πατρίδας μου τ' ἀπαιτῇ, ἀπὸ καμιαδ συνατὰ θυσία δὲν τρομάζω.

» Αφίνω μάννα κι' ἀδελφές καὶ 'ς τῶν βουνῶν τές κορυφές θύμων τὴν σημαία καὶ μὲ τὸ βλέμμα χαροπό γιὰ τὴν Πατρίδα μου κτυπῶ καὶ πολεμῶ γενναῖα.

» Ποιὸς εἰν' αὐτὸς—Ποῦ νά καθῇ!—Ποῦ μὲ φωτιὰ ή μὲ σταθὶ νά την συμώσῃ θέλει;—

» Ας τὸ δικεφθῆ καὶ μιὰ στηγὴν ἀν τὴ σκλαβιὰ του ἐπαθεμῆται.

» Εδῶ εἰν' ἀνδρεῖα τὰ παιδιὰ κι' ἔχουνε σιδερο καρδιὰ κι' ἀκούραστη λεπίδα. Καθένα 'ς τὴ γραμμὴ πετᾶ κ' ἔχθροὺς θερίζει συνατὰ γιὰ τὴ γλυκειὰ Πατρίδα.

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

["Ἐπεται συνέχεια]

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΙΚΑ

1.

» Αν διμιῆς παρὰ πολὺ βαριοῦνται νά σ' ἀκοῦνε· ἀν δὲς ὅ,τι ὁ καιρὸς καλεῖ, ἀκοῦν καὶ σ' ἐπαινοῦνε.

» Σιωπή· ἀν ὄλλος ὁμιλή,

ἀν θὲς νά σ' ἀγαποῦνε.

2.

» Όλα τὰ χρέα του κανεῖς θά τα πληρώσῃ νά τα σύνῃ· ο,τι χωριστάεις 'ς τοὺς γονεῖς δὲν εἰμπορεῖ νά το ἔξοφλη.

3.

» Εχε τὸν νοῦν σου 'ς τὴ σπουδὴ, γιατὶ ὁ καιρὸς διαβαίνει· κι' ὅποιος δὲν ἔμαθε παιδί, μεγάλος δὲν μαθανεῖ.

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

["Ἐπεται συνέχεια]

ΣΥΛΛΟΓΙΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

» Ο μικρὸς Μαθίδης ἀφ' οὐ ἐπαιέσε καλὰ καλὰ ἔβλεψε τὸν πρέπειον τοῦ πατέρα·

» Χριστόπολης ἔξω ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον, 'ς τὰ πέτρινα σκαλοπάτια καὶ διαβάζει τὴν «Διάπλασιν».

» Απὸ τὰ ζωτά παιγνίδια καὶ ἀπὸ τὸ πρέξιμο πετράλωνα τοῦ πατέρα του σάν κομματάκια, καὶ διατίθεται τὸν πάρον τὰ κλάματα.

» Καλὲ Μαθίδης, δός του σάν κομματάκι, τοῦ λέγει ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον ἡ μητέρα του, ποῦ χαρογελεῖ διὰ τὸν φόβον τοῦ μιού της, δός του σάν κομματάκι·

» Αναγινώσκει τὸν περίφημον Μικρὸν Λόρδον, καὶ καθέ πατέρα πολλὰ συλλογίσου καὶ τὸν ὄλλον.

» Πολλὴ σωτὴρ εἶνε ἡ συμβουλὴ τῆς μητέρας σου, μικρὲ Μαθίδη. Σὺ ἔχεις τόσα καὶ τόσα· ἔχεις παιγνίδια ἔχεις «Διάπλασι», ἡ μητέρα σου ἐποιμάζει ὡραῖον φαγητόν καὶ ὁ κακόμοιρος ὁ Γρήγορος δὲν ἔχει τίποτε·

» Άλλ' ἐν ὡ εἶνε βιθισμένος εἰς τὴν ἀνάγνωσην νοιάθει νά τον τραβᾷ κακόποιος· γυργῷ καὶ βλέπει πως εἶναι ὁ Γρήγορος· καθισμένος εἰς τὰ ὅπισθια πόδια μόνον σὲ ἔχει καὶ ἀπὸ σὲ ἔλπιζει. Δός του λοιπὸν τοῦ καλύμνου που σ' ἀγαπᾶ τόσον καὶ θά σου δεξ

Ο ΦΟΒΕΡΟΣ

Φόβος καὶ τρόμος κατέχει τὰ χωρία τῆς Ἀλγερίας, τὰ ὄποια κείνται πρὸς βορρᾶν τῆς λίμνης Φετζάρας· ὃ δὲ ἄρα φιλομένος λέγων τὴν ἑσπερινὴν προσευχήν, προσέθετεν ὡς ὑψίστην ἐπίκλησιν:

— Θέε μου! Θέε μου! σῶσε μας ἀπὸ τὸν κακόν, τὸν δόλιον, τὸν ἀνηλεῖ! Σὺ δὲ Παντοδύναμος κάμε τὸν φοβερὸν λέοντα ν' ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὰς κατοίκias μας.

Οι δὲ Ἀράβες γονυπετεῖς ἐπανελάμβανον μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τὰς λέξεις ταύτας.

“Οτε ὁ ἥλιος ἔδυεν διπισθεν τῆς δροσερᾶς τοῦ Ἀτλαντος, ἥλιατον μεγάλας πυρὰς ὅπως φοίσωσι τὸ ἄγριον θηρίον· ἀπέλιυο πελωρίους καὶ ἀτιθάσσους κύνας· ἔκλειον ἐπιμελῶς τὰ ποιμνιοστάσια, εἰς τὰ ὄποια συνήθοιεν τὰς ἀγέλας, αὐτοὶ δὲ κατέφευγον ἀσφαλῶς ὑπὸ τὰς σκηνάς των.

Άλλα τὴν ἐπαύριον ὅτι ἔλειπον ἀρκετὰ πρόδητα, εἰς πᾶλος, εἰς μόσχος· ἔνιοτε μάλιστα, δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ ἡ πρώια διὰ νὰ γνωσθῇ τὸ πρᾶγμα· ἀπέλπιστικὸς χρεμετισμὸς ἡ μυκηθμὸς γεμάτος ἀπὸ ἀπεργραπτον πόνον ἐμαρτύρουν ὅτι ὁ φοβερὸς τύραννος ἔλαβε τὸν φόρον του.

Πρώτων τινὰ ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς Βου-Ἀμάρο εἶπε.

— Ἀφ' οὐ ἔνα μόνο λεοντάρι μᾶς ἐρρήμαζεν δῶς διόλου, τί θ' ἀπογίνωμεν ἀνάπορη καὶ γυναικαὶ καὶ κάμη παιδιὰ καὶ πρέπη νὰ τρέφεται δόλοληρος οἰκογένεια ἀπὸ τὴν περιουσίαν μας;

— Θάποθναμεν δῶς ἀπὸ τὴν πεῖνα, ἀπεκρίθησαν οἱ δυστυχεῖς Ἀράβες.

— Λοιπὸν πρέπει νὰ σκοτώσωμεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Άλλ' οἱ ἀκροαταὶ ἔσεισαν μετὰ δισταγμοῦ τὴν κεφαλήν.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδοι πέρα καὶ κάμνει δ, τι θέλει; ἀνάποδες ἔκλεισεν τὸν λέοντα, ἐξηγολούθησεν ὁ φυλάρχης.

— Δὲν συλλογίζεσαι, εἴπεν εἰς ἐκ τῶν γεροντοτέρων, ὅτι ὁ Φ ο δε ρ δε εἶνε βροτεῖς ἔδ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λέσσες στέλλονται μέχρι 10 Ιουλίου ε. ε.

497. Συλλαβδόγραφος.

Είπε μὲν τὸ πρῶτον μέρος μου ἀναγνώσκεις γράμμα αἰσθήσεως δὲ ὄργανον εὑρίσκεις εἰς τὸ ἄλλο. Πόλιν σημαίνει τόλον μου. Ἀλλὰ μὴ τόχα σφάλλω μὲν σὺ τὸν συλλαβδόγραφον δὲν λύεις ἐν τῷ ὅμα;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θερανίου Τόκου.

498. Λεξηγράφος.

Τὸ πρῶτον εἶν' ἡ κεφαλή, τὸ δευτέρον ἡ τοποθεσία, Πόλιν τὸ δόλον μου δῆλος, ἀλλὰ μὲν ὄρθογραφία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δαδούλου Ποντικοῦ.

499. Συσχετόγραφος.

Μέχει πάντοτε ὁ πότερος καὶ μὴ με πολυζητήσεις. Βάλε μου ἔνα κεφάλι καὶ μπροστά σου δὲ μὲν ὅμης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰράδην Γ. Σπλιζ.

500. Λένγκαμα

Παράδοξος ἡ φύσις μου, δὲν εἴμαι πῦρ καὶ καλός, δὲν εἴμαι οὔτε ὄρθαλμός καὶ οὐτε ἕπεινος οὐλαῖος, δὲν εἴμαι ναύας καὶ ωμαργῶδες δὲν προσέχω, δὲν εἴμαι οὔτε θάλασσα καὶ τριχιώτης ἔχω, δὲν ἔχω στόμα καὶ συγχάρωντας καὶ γογγύζω. Πτερά δὲν ἔχω καὶ εὐχάρις πολλάκις πτερυγίζω. Καὶ δόμος, δυστυχής ἔγω, φυλακίσμενός είμαι, Μή με γίνετε δὲ μαρκάρι, ἀριστερά σας κείμαι.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δέρου τῆς Ηρώων.

501. Αγμάδες αἰνεγύρων.

Εἶναι δύναμις ἀδελφόκινη, Τόνα κυνηγά τὸ ἄλλο, Βλέπεις τόνα δέν τὸ ἄκοντα, Τέλλο ἄκοντα καὶ δέν το βλέπεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ηγηλίδης Δεύκης.

502. Κυθόλεξον.

Τὸ πρῶτον δὲ διαίρεσιν τοῦ χρόνου νὰ ζητήσῃς. Τὸ ἄλλο εἰς τὸν Ὀμηρού φυτὸν δὲ ἀπαντήσῃς. Τὸ τρίτον εἶναι σύνδεσμος γνωστάς σου καὶ πολὺ. Τὸ ἄλλο εἰς τὰς ἔκστάς συνήθως ἀφίστει.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰνεγύρων Λυγκείας.

503. Στευρός.

Διὰ τῶν γραμμάτων ΑΑΔΗΗΚΛΑΜΝΟΟΠΡΡ ΣΤΧ σχημάτισον σταυρὸν ἐκ τοῦ δύναμας γεννατούν πολεμιστού τῆς Τροίας καὶ φίλου πρωτοτόπης Τροίας ἀποτελούμενον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρρικανίκου Λιόντος.

504. Αστήρ.

+ + + N' ἀντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων οὗτως ὡς τὸ ὄρχοντιον ν' ἀναγνώσκεται νῆσος τῆς Ἐλλάδος, καθέτως δὲ εἰς ἐν τῶν τριάκοντα πυράννων καὶ διαγωνίων γεωργίκον καὶ ἀλιευτικὸν ἔργαλετον.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χιόνος τοῦ Παρνασσοῦ.

505. Πρόσθημα.

Ο πατήρ λέγει εἰς τὸν ίδιον: «Πρὸ 10 ἔτῶν ἥμην δὲ φοράς μεγαλείτερός σους μετὰ 10 ἔτη δὲ εἴμαι μόνον δύο.

Πόσων ἔτῶν εἶναι ὁ πατήρ καὶ πόσων ὁ ίδιος;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Επινεπτίου Πουλιού.

506-507. Κεκρυμένα δύναματα ὄρέων. 1. Ο φόνος εἶναι πάθος ὑποτρόπου τὴν καρδιὰν ὡς ὁ σκώληκς τὸν καρπὸν. 2. Κουνὴ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κ. Λαδοπούλου.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποτέλλεται κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, ἐκδότην τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδών, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρουσού, τοχεμεριδιῶν, συναλλαγματικῶν ἐντὸς συστημάτης επιστολῆς. Ποσὰ μικρότερα τῶν 5

508. Κρικωτόν.

Μη. Εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀστερίσκων νὰ τεθῶσι λέξεις, ἀλλὰ εἰς τὸ στεῖλον πάντα τούτων νὰ συγκρατήσηται μέση λέξη μετά

δρῶ τῆς προηγουμένης καὶ ἔπειτα.

Ἐστάλη ὑπὸ Γ. Τ. Οιζούρου.

509-510. Μεταμορφώσεις.

1. Ο Γάλλος διὰ 4 μεταμορφῶν νὰ γίνη Ἄγριος.

2. Ο λόρος διὰ 8 μεταμορφώσεων νὰ γίνη δρός.

Ἐστάλη ὑπὸ Αἰρόποτού Νάου.

511-512. Μαγεκὸν γράμμα.

Ἀντικαθιστῶν ἐν σύγχρονης γράμματις ἔκστας τῶν κάτωθι λέξεων δὲν ἔνας ξέλλου, πάντοτε τούτων αὐτοῦ, σχημάτισον ἄλλας τόσας,

Πίθεος, λόγος, κράτος, λεπρός, ἀστήρ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μαθηματικοῦ.

513. Κρυπτογραφεῖν.

1 2 3 4 5 1 6 7 8 9 10 = Στρατηγ. Μ. Ἀλεξ.

2 3 2 7 2 5 = Πατέριστορικοῦ Αθηναίου.

3 2 8 2 5 = Στρατιωτικοῦ σώματος.

4 1 6 7 2 5 = Μέρος φυτοῦ.

5 2 9 3 9 10 = Νομοθέτης.

6 4 7 3 5 2 8 2 3 = Στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων.

7 6 9 = Ρῆμα.

8 7 4 5 2 5 = Ὁρυκεδὸν πολύτιμον.

9 7 2 5 = Θεός τῶν Αἰγαντίκων.

10 6 4 7 2 10 = Συστατικὸν τῶν ζευών.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰρόποτού Υψηλάντου.

514. Ἐλλειποσύμφωνον.

Οι-η-ααωας-ηια-α-ειω-α-αωω-η-η-ει-ουαι-η-αι-ει-ει-ο-οα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αστροφυγῆς.

515. Φωνηγεντόλεπον.

Χρον-μ-χρυν-κ-κλην-μ-κληντν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ανθούρης Αμυγδαλίας.

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν πιληρατικῶν δοκίσων τῆς 6 Μαΐου 1.ε.

389. Ονυ, νῦ. — 390. Κάλυμνος (Κ Δῆμος).—391. Κόδρος.

392. Κ Κ Σ 393. Κ Υ Μ Α

Ι Α Ι Γ Δ Ω Ρ

Μ Σ Τ Μ Ω Ρ Α

Κ Λ Ω Ν Ι Α Ρ Α Ψ

Ρ Τ Λ Α Ρ Α Ψ

Α Ι Ο Σ Ρ

Π Σ Σ Σ Ρ

394. Φ Λ Σ Ο Ρ Ο Δ Ρ Ο Λ Ο Σ

Π Α Ρ Μ Ε Ν Ι Ο Ν Σ Ο Ρ Α Λ Ρ Α Η Ν Σ

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ο Ε Α Η Σ

Π Α Ν Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Ι Ο Ν

Α Τ Α

395. Ρ Σ Ο Σ Ο Ρ Α Λ Ρ Α Η Ν Σ Σ Ι Μ Ο Ν Ι Δ Η Σ

Π Α Ρ Μ Ε Ν Ι Ο Ν Σ Ι Μ Ο Ν Ι Δ Η Σ

Π Α Ν Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Ι Ο Ν

Α Τ Α

396. Ο ἀλέκτωρ (ἄλλος) Ἐκτωρος.—397-399.

1, ὁ Ξενοφῶν. 2, ὁ Φιλοποίην. 3, ἡ Κων-

σταντινούπολις. — 400-401. 1, Ἀρης. 2,

Ηρα. — 402. ΠΑΡΟΣ, ΙΘΑΚΗ, ΝΑΞΟΣ

(1, ΗΗΝΕΙΟΣ. 2, ΑΚΑΚΙΑ. 3, ΡΑΕ. 4, ΟΘΟΝΗ,

5, ΣΙΣυφος). — 403. Πάντων τιμιότερον καὶ

σεβαστότερον ἡ Πατρίς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κ. Λαδοπούλου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΟΥ".

[Βιβλία διά στολείστας καὶ ταῦτα
ικαδίνεται ἡ Διαπλάσια τῆς Διαπλάσεως καὶ
πιλόμενα εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτοῦ.]

Ο Ἀγροτικὸς Οἰκισμὸς ὑπὸ Σοφία
Δήμου μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Δι-

γηα μεταδιατίκιον, μετὰ 25 εἰκόνων, βραβεύ-

θεῖν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας. Χρυσό-

δετον δρ. 3,75. "Άδετον. . . δρ. 1,75

Η Ανθούρια ὑπὸ Άρ. Π. Κουρτίδον μετα-

φρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Χαρίστατον μη-

τικόν διαγόνημα μετὰ 26 εἰκόνων. Χρυ-

σόδετον δρ. 5. "Άδετον. . . δρ. 3,50

Βαῖτάν Ζεράν ὑπὸ Σοφίας Δήμου μετα-

φρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Περιήγησις μ-

τὸν Καύκασον, ηθον, θεια, περιπέτεια,

"Άδετον. . . δρ. 1,50